

Орган парткому, ректорату,
комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського ордену Трудового
Червоного Прапора
державного університету
ім. І. І. Мечникова

РІК ВИДАННЯ
XXXIX
№ 14 (1111)
10 КВІТНЯ
1973 р.
Ціна 2 коп.

НАЗУСТРІЧ X ВСЕСВІТНЬОМУ

ЕНТУЗІАЗМ, ТРУДОВА І ТВОРЧА АКТИВНІСТЬ

Вирішуючи завдання подальшого покращання виховання молоді в дусі комуністичної ідейності, радянського патріотизму, дружби народів СРСР і пролетарського інтернаціоналізму, затвердження норм комуністичної дисципліни, з метою мобілізації молоді на виконання соціалістичних зобов'язань, заохочення молоді до складання норм ГПО, походів по місцях революційної, бойової і трудової слави радянського народу — проводиться фестиваль молоді.

Всесоюзний фестиваль радянської молоді є етапом в підготовці до X Всесвітнього фестивалю молоді, який відбудеться в липні-серпні 1973 року в Берліні.

Фестиваль розпочався в червні 1972 року і завершиться 24 червня 1973 року в День радянської молоді.

При проведенні фестивалю важливо зберегти той ентузіазм, ту трудову й творчу активність, з якими молодь нашої країни зустрічала свято єдності, дружби і братерства народів нашого великого Радянського Союзу.

В фестивалі може взяти участь кожний комсомолец, однак і дівчина, кожна комсомольська організація.

Комсомольські організації покликані вести постійну роботу по роз'ясненню цілей і завдань фестивалю, заохочувати для участі в ньому широкі маси молоді.

Основними завданнями фестивалю є:

- подальше покращання виховання молоді в дусі комуністичної ідейності, радянського патріотизму, дружби народів СРСР і пролетарського інтернаціоналізму, затвердження норм комуністичної дисципліни;
- необхідність комсомольським активам використати всі методи ідеологічної й організа-

ційної роботи, поєднуючи інтереси молоді — предметно спрямовувати навчання, труд, громадсько-політичну діяльність студентської молоді, більш глибоко впливати на формування особистості молоді людини;

— широко пропагувати торжество ленінської національної політики, досягнення Радянського Союзу за 50 років його існування;

— комсомольським організаціям зміцнювати братерську дружбу з молоддю країн соціалізму, розвивати солідарність з героїчною боротьбою країн Близького Сходу, Африки, Латинської Америки, з боротьбою всіх народів і молоді за національну незалежність, демократію і соціальний прогрес;

— рішучий виступ проти імперіалізму, колоніалізму, неоколоніалізму, расизму, проти всіх форм національного гноблення, проведення мітингів, організація суботників у фонд солідарності молоді;

— широке заохочування молоді до художньої творчості, до складання норм комплексу ГПО. Організація вільного часу в інтересах всебічного розвитку юнаків і дівчат.

Комсомольській організації університету належить провести велику роботу по заохочуванню студентства в проведенні заходів Всесоюзного фестивалю. Комсомольським бюро факультетів, курсів необхідно заохотити кожного студента для участі в фестивалі.

Домогтися, щоб Всесоюзний фестиваль радянської молоді був доброю підготовкою до гідної зустрічі 55-річчя ВЛКСМ.

М. СТОЛБУНЕНКО, заступник секретаря комітету комсомолу університету.

ДЕВІЗ ЗМАГАННЯ:
висока успішність, громадська активність

ВИКЛИК ПРИЙНЯЛИ ЮРИСТИ

Вступивши в 1973 рік, вирішальний рік дев'ятої п'ятирічки, і виконуючи завдання, які випливають із рішень грудневого (1972 р.) Пленуму ЦК КПРС, доповіді Генерального секретаря ЦК КПРС тов. Л. І. Брежнєва «Про п'ятдесятиріччя Союзу Радянських Соціалістичних Республік», постанови VIII Пленуму ЦК ВЛКСМ, комсомольська група II курсу юридичного факультету вирішила прийняти виклик істориків і вступити в змагання з групою спеціалізації суспільних наук IV курсу історичного факультету. Ми беремо, в свою чергу, такі соціалістичні зобов'язання:

По-ленінськи вчитися, жити і працювати, наполегливо вивчати безсмертне ленінське вчення, беззавітно служити Батьківщині, великій справі Леніна, справі партії.

Глибоко вивчати і активно пропагувати матеріали XXIV з'їзду КПРС, про 50-річчя СРСР, доповідь Генерального секретаря ЦК КПРС тов. Л. І. Брежнєва на спільному засіданні ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Президії Верховної Ради РРФСР на підприємствах міста і в області.

Вирішуючи центральне завдання, поставлене перед Ленінським комсомолом XXIV з'їздом КПРС, — виховання юнаків і дівчат в дусі комуністичної моралі і радянського патріотизму, в дусі пролетарського інтернаціоналізму і дружби народів — домогтися, щоб кожний комсомолец мав постійне доручення. Установити шефство над двома середніми школами м. Одеси.

Домогтися 100-процентного відвідування лекцій і практичних.

Посилити відповідальність комсомольців в боротьбі за глибокі й міцні знання.

Активно пропагувати підготовку до X Всесвітнього фестивалю молоді і студентів, як важливого форуму в боротьбі за мир, дружбу і прогрес.

Ширше розгорнути правову пропаганду серед населення міста й області.

Взяти активну участь в студентських будівельних загонах — на будовах 1973 року.

Посилити вимоги до комсомольських кадрів, відповідальність за доручену справу.

Членам НСТ активно включитися в наукову роботу кафедр.

Підтримуючи почин істориків і включившись в змагання, закликаємо комсомольські організації курсів, груп нашого й інших факультетів взяти участь в змаганні і оголосити вирішальний рік дев'ятої п'ятирічки роком високої успішності й громадської активності.

ГОЛОВНЕ — ЯКІСТЬ

Чергова XXIX наукова студентська конференція ОДУ взяла старт. Святово прибраний ваз сьогоднішній відкритий у розпорядження молодих науковців. Тут і лауреати всесоюзних конкурсів на кращу студентську роботу, і активісти НСТ, нове поповнення НСТ, і викладачі університету.

Відкрив конференцію ректор університету, член-кореспондент АН УРСР, професор О. Богатський.

В перший день на пленарному засіданні було заслухано дві доповіді: студента IV курсу історичного факультету В. Багацького — «Міжнародне значення утворення марксистської партії нового типу» і підготовлену групою студентів

біофаку доповідь «Науково-технічна революція і охорона природи», студентки III курсу фізфаку Г. Гопка «Система Коперника і Птолемея у світлі сучасної науки».

Хай нікого не бентежить загальна цифра доповідей (245), що поступається перед загальною кількістю прочитаних доповідей на минулій конференції. Із багатьох робіт, які пропонувались на раді НСТ, були відібрані найкращі. Так, науковці університету ще раз заявили про своє прагнення до підвищення якісного рівня студентських робіт.

Після пленарного засідання — робота на дев'яти факультетах. Успіхів вам, науковці!

ПРИЙМАЄТЬСЯ ДО ЗАХИСТУ

З 56-ти спеціальностей дозволений захист дисертацій в нашому університеті. В тому числі дозволені захисти докторських дисертацій з 22 спеціальностей. З суспільних наук — історія КПРС, філософські та економічні науки. Надано також право захищати докторські дисертації з біології, фізико-математичних, хімічних, філологічних наук.

Нещодавно одержано наказ міністра вищої і середньої спеціальної освіти СРСР від 12 березня цього року про затвердження складу ради по присудженню вчених ступенів факультету РГФ. В складі ради — 16 вчених-спеціалістів. Цим же наказом дозволено раді факультету приймати до захисту кандидатські дисертації й присуджувати на підставі захисту вчену ступінь кандидата філологічних наук зі спеціальності германської мови (англійська мова). Голова ради — декан факультету доцент В. А. Кухаренко. До речі, вона недавно успішно захистила докторську дисертацію (в цьому номері ми розповідаємо про нового доктора на 3 стор.). Заступник голови ради — доктор філологічних наук доцент А. К. Корсаков.

Отже, виходить, на початку інформації ми припустили помилку. В університеті зараз приймаються до захисту дисертації не з 56, а вже з 57 спеціальностей.

ОГЛЯД-КОНКУРС КУЛЬТУРНО-МАСОВОЇ РОБОТИ

МЕЛОДІЇ ЩАСТЯ Й ВЕСНИ

Історики в цьому році в значній мірі поновили склад колективу художньої самодіяльності. І головне, що в них процес поновлення пройшов майже, так би мовити, безболісно.

Звичайно, першокурсникам, які організували на факультеті вокально-інструментальний ансамбль, ще треба чимало попрацювати. Але ж фундамент, як кажуть, закладено. А загалом звітний концерт у істориків був змістовним і рівним. Пройшов він без всяких технічних несподіваних зупинок та перепон. Сподобались глядачам жіночий вокальний ансамбль, ансамбль танцюристів, вірш Василя Попкова «Інтернаціонал» (у виконанні автора), гумореска «Тактична задача», яку виконав В. Сорока тощо.

У кореспонденціях-звітах про концерт, як правило, висвітлюються всі хороші сторони даного концерту і прорахунки та недоліки у виконавчій майстерності. І ви знаєте, у істориків грубих прорахунків не було. Дуже рівно була побудована їх програма.

І все ж, нехай не ображаються історики, але мені здавалося, що чогось трішечки не вистачає в їхньому концерті. Чого ж? Можливо, того «істориківського блиску», тієї невловимої для стороннього ока специфічності, притаманної тільки їм. Так, програма була і рівною, і змістовною, і з досить високим рівнем виконавчої майстерності. Але не була вона оригінально піднесена глядачам. Раніше історики робили це добре. Не було в програмі й ефектного завершення, ударної кінцівки. Та все ж, незважаючи на ці недоліки, історики зуміли виступити добре, цікаво.

В. КОЗЮРА.

1. Зал захоплений. 2. Співають скрипки.
Фото О. ЛЕВІТА та В. ШИШИНА.

Наслідки зимової сесії довели, що однією з найголовніших проблем сьогодення вузу залишається проблема адаптації студентів перших курсів до вузівського навчання. Як допомагає в цьому атестація?

Можливо, не завжди студенти зріло оцінюють події, але їх думки мають допомогти у вдосконаленні учбового процесу.

АТЕСТАЦІЯ ТА АДАПТАЦІЯ

ЗАДАЧА З ТРЬОМА НЕВІДОМИМИ

Нещодавно мені довелося розв'язувати задачу з трьома невідомими. Трое невідомих — це студенти першого й другого курсів механіко-математичного факультету, факультету РГФ і біологічного факультету. Я обіцяла зберегти їх прізвища в таємниці, а тому назву їх просто А, Б і Ц.

А «задача» виявилася досить хитроумною. Невже ви коли-небудь не замислювалися над питанням: «Чому здібний хлопець або здібна дівчина, які на шкільній лаві мали відмінні або добрі оцінки, в університеті не тільки не ходять «у передових», а нерідко й сесії «завають»? А чи замислювалися ви, чому так виходить? Адже вони були тими ж учнями, тільки набули звання студентів. А успіхи гірші, ніж у школі, — і соромно, і незрозуміло... А ось і ні! В тому і справа, що зрозуміло! А щоб довести це, звернемось до наших «трьох невідомих».

Студент А., факультет романогерманської філології, — високий усміхнений хлопець. Перший курс.

В школі вчився наче й непогано. А тут чомусь основний предмет, англійську мову, склав на «три». І екзамен був тільки один...

Студентка Б., з механіко-математичного факультету, друкокурниця. Ця симпатична білява дівчи-

на на торохкотить безугаву:

— Еге, та тепер вже легше. Вже майже все встигаєш — і лекції перечитати, і до семінару підготуватися. А на першому курсі — навіть згадувати не хочеться. Ранком вставала важко, майже завжди на першу пару запізнювалася. Все хотіла зробити, а не встигала нічого. Так соромно: в школі відмінно вчилася, а тут...

Студент Ц., перший курс, біолог, дуже неласкавий хлопчина.

— А що я скажу? Всю сесію майже на вулицю не виходив, не спав, вчив. Як віл тягнув. А тепер навіть стипендії не одержую. Не розумію...

А зрозуміти не дуже важко. Приходить студент на перший курс. Все нове, все цікаве. Нарешті, вирвався (здається йому) з-під опіки батьків. Ось вона, жадана свобода! Ніхто тобі нічого не каже — сам собі хазяїн. Красота! На першу лекцію не піду, все одно проспую... а, чорт, через десять хвилин друга лекція. Не піду. А на третю тоді навіть іти! І пішло-поїхало. Студент вибуває із загальної колії, а неввичений матеріал стає все об'ємнішим. Доки совісті заглушуються рятівною формулою: «До сесії ще три місяці (два, один...), вивчу». В сесію не спить, не їсть, нікуди не ходить

ПРОБЛЕМИ СТУДЕНТСЬКОГО СЬОГОДЕННЯ:

- АТЕСТАЦІЯ МАЄ ДОПОМОГТИ ПЕРШОКУРСНИКАМ АДАПТУВАТИСЯ.
- ОГЛЯД-КОНКУРС САМОДІЯЛЬНОСТІ.
- Кафедра і гуртожиток.

— вчить. Залишилися одні очі, а результати екзаменів — «два», «три».

Як правило, на старших курсах успішність вища, ніж на молодших. Це тому, що, навічені гірким досвідом, студенти розподіляють свій час куди доцільніше ніж раніше. Вони навіть приходять до висновку, що рекомендовану літературу треба читати на протязі семестру, а не за три дні до екзамену.

Безперечно, кожний студент — окремий індивідум, і процес адаптації проходить по-різному. Але одне можна сказати цілком впевнено, що студенту, який звик вчитися змалку, не буде дуже важко в університеті. І сам «процес привикання» до нової системи навчання стане значно коротшим, якщо зрозуміти, що відсутність контролю над самим собою приведе до повної розхлябаності. Самодисципліна — це головне. Адже є люди, які ніколи не скаржаться на брак часу — встигають все.

Раджу тим студентам, які ще не знайшли свій ритм у навчанні, звернути на ці слова увагу. Зважайте ще й на те, що автор пише, опираючись на власний досвід...

О. КОЛЬЦОВА,
студентка II курсу філфаку.

3 ПОНЕДІЛКА ПОЧНУ

Питання адаптації першокурсників, мабуть, завжди було найбільш хвилюючим і для студентів, і для викладачів.

Практичні, атестації, сесії... Як же у вихорі студентського життя почувують себе першокурсники? Серед них є різні студенти: одні прийшли відразу після школи, другі — з лав Радянської Армії, треті — з трудовим стажем. Всіх їх, в даному випадку, об'єднує одне — вони першокурсники. Для них все вперше. Взявши вони вперше відчули, що таке сесія.

Які ж результати? Вони не дуже заспокоюють. З усіх одержаних в сесію оцінок 63 проценти — трійки, решта п'ятірки й четвірки. Здавалось би, попередні дві атестації повинні були насторожити першокурсників. Чому ж тоді стільки трійок і в переважній більшості у вчорашніх десятикласників? Може, виною цьому несовісті із шкільною системою опитування, непристосованість до умов, які склалися у істориків на сьогодні.

Вечерню відповідь на ці запи-

тання дати дуже важко. Я думаю, що в першу чергу над ними треба подумати самим першокурсникам.

Може, були недооцінені сили, можливості, не вирішені «за» і «проти». До літньої сесії залишилось мало часу. Не гайте часу, друзі, не відкладайте до наступного понеділка книжки. Бо «з понеділка почну» — формула, що дуже рідко повертає фортуна обличчям до нас.

Л. БИЧОК,
студентка II курсу істафаку.

СПОНУКАЛЬНА ФУНКЦІЯ

На II курсі механіко-математичного факультету відбулася атестація студентів. Відповідь на питання: «Чи потрібна атестація?» тепер вже, здається, не викликає двох думок. Це питання замінили інші: «Що дала і чого не дала атестація?», «Яких наслідків від неї можна чекати і яких ні», «Які оптимальні організаційні форми її проведення?», «Як узагальнити досвід, який накопився під час проведення атестації?», «Яким шляхом атестація впливає на інші сторони учбово-виховної роботи факультету і всього університету?», «Від яких методів її проведення необхідно терміново відмовитись?».

Ще на другому місяці навчання я почув від одного студента таку фразу: «Якби мене хто-небудь примушував навчатися, я б навчався,

можливо, і непогано, а сам — не можу себе примусити, мабуть, залишив університет». І він, дійсно, залишив університет, забравши документи після трьох місяців навчання. Подібні ж вислови я чув і на інших курсах.

Ось ця спонукальна функція і виконує атестація. Студента вона примушує працювати більш систематично, а викладача систематично контролювати роботу студентів.

Першокурсники — вчорашні учні, діяльність яких суворо регламентувалась в класі й вдома. Більшість студентів (вчорашніх учнів) з перших днів «оп'яніє» вузівська свобода. Самодисципліна в один день не виховується. Атестація і допомагає студентам, особливо студентам I курсу, адаптуватися до вузівської системи навчання.

На мій погляд, це дуже важлива її функція.

Атестація підгонить тих студентів, які вже одержують стипендію і бояться її втратити. Атестація спонукає їх до більш регулярного навчання, позитивно відбивається на їх робочому ритмі. Однак атестація не стимулює діяльності самих неводах, безпечних і безвольних студентів. В той час, як більшість моїх однокурсників під час атестації, заклопотані, «хвостисті» на все дивляться з олімпійським спокоєм: атестація їх зовсім не хвилює. Таким чином, атестація не стимулює діяльності тих, кому вона більше всього потрібна. Мені здається, над цим треба ще поміркувати.

А. ЯГОДА,
студент II курсу мехмату.

СВІТЛОФОР

Ось і закінчилась атестація. Хочеться полегшено зітхнути, але згадавши, що попереду ще одна така ж, мимохіть стримуєшся.

Атестація — це начебто світлофор на роздоріжжі наших знань. Якщо склав її невдало, то це перше попередження: «Обережно! Попереду сесія. Наздоганяй, поки ще не пізно». І для викладача сигнал: «Увага! В групі є відстаючі!».

Ми нерідко чуємо, що атестація допомагає першокурсникам швидше пристосуватися до ритму студентського життя, спрямовує їх на сесію.

Мабуть, це так. Перед першою атестацією у нас був беззвітний жах. На нашому факультеті викладачі з основного предмету запитували кожний день, і тому вони знали наперед, у кого яка підго-

товка. Так що нічого нового під час атестації вони не відкривали. Можливо, через це до третьої атестації вони поставились спокійно й атестували, в основному, по заборгованості. Та й у студентів не було трихвилювань. Ми були готові. Чи будемо такі спокійні перед сесією?

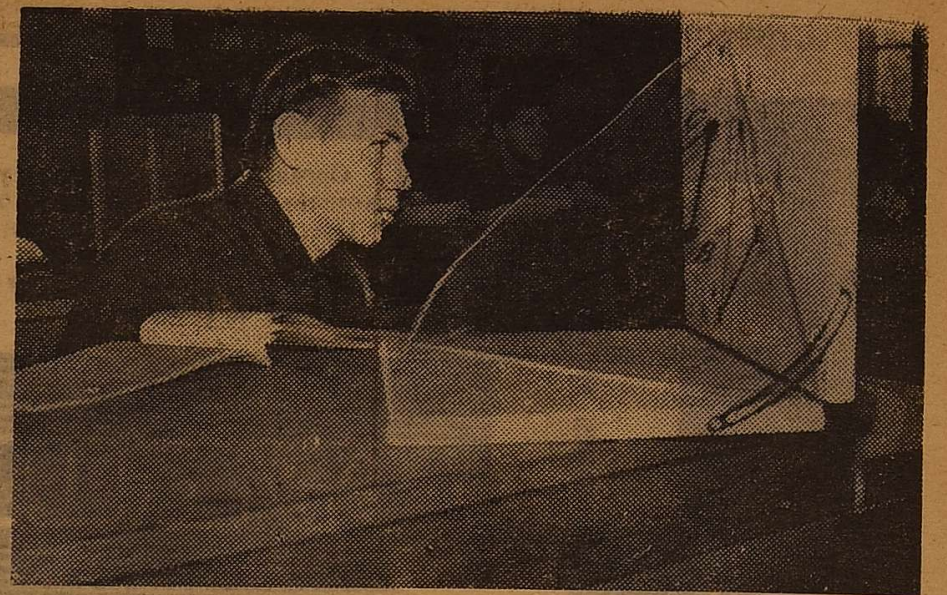
А як було раніше, без атестації? Хіба приходили до першої своєї сесії першокурсники невідготовленими напівучнями-напівстудентами? Давайте порівняємо результати зимової сесії першокурсників минулого року і нинішнього. На англійському відділенні торік склали екзамен з мови на «відмінно» — 13 осіб, на «добре» — 14, на «задовільно» — 17. В цьому році: на «відмінно» склали 10 студентів, на

«добре» — 13, на «задовільно» — 21.

На німецькому відділенні: відмінників в 1972 році було 7 осіб, тих, які навчаються на «добре», — 3 і жодного «трієчника». А в цьому році: відмінників — 3, тих, які навчаються на «добре», — 6 і один трієчник. Подібне ж спостерігається і на інших відділеннях.

Як же так? Адже атестація повинна була призвести до набагато кращих результатів. А вийшло навпаки. Чому? Можливо, атестація, її наслідки заспокоїли передчасно студентів і викладачів? А можливо, тут справа в контингенті студентів? Мабуть, це і є та сама проблема, над якою варто добре подумати.

Н. ГРИГОРЕНКО,
студентка I курсу РГФ.

Фотокореспондент «ЗНК» під час атестації побувала у кабінеті нарисної геометрії. Робоча обстановка, тиша. Студентам допомагають розв'язувати складні задачі з нарисної геометрії унаочнення.

Фото К. ЧЕЧКІНОУ.

КАФЕДРА ЗВІТУЄ

Велику увагу політико-виховній роботі в студентських гуртожитках приділяють викладачі й аспіранти кафедри КІРС. І не випадково ці збори партійної групи кафедри були присвячені обговоренню форм і методів цієї роботи, обговоренню наслідків і плануванню майбутніх заходів в гуртожитках.

На порядку денному зборів стояли питання політико-виховної роботи комуністів тт. М. Галицького, Є. Шиян, Є. Дятлова із студентами в першому, другому і четвертому гуртожитках, заслухано інформацію О. Пищевського про діяльність громадсько-політичного студентського клубу «Іскра».

Цікаві й різноманітні заходи проведені в першому гуртожитку під керівництвом доцента М. С. Галицького.

Тут і вечір, присвячений полум'яному революціонеру С. М. Кірову, і «Вогник» напередодні Дня Радянської Армії. Великий інтерес викликають у студентів бесіди комуністів М. Галицького і О. Пищевського про міжнародне становище, організовані ними зустрічі з викладачами кафедр літератури й політекономії.

Старший викладач Є. Шиян звернула увагу на важливість наочної агітації. Наприклад, в другому гуртожитку оформлено стенди «Плани партії — наші плани», «СРСР» та ін. Там же захоплююче пройшов диспут «Обличчя радянського інтелігента».

Добре організував роботу в четвертому гуртожитку комуніст

Є. Дятлов. Тут комуністи кафедри М. Якупов й В. Сенюшкін разом з представниками товариства «Знання» провели цікавий вечір запитань і відповідей. Хороші враження залишила у студентів і зустріч з ветеранами Великої Вітчизняної війни.

Особливо хочеться відмітити діяльність організованого при кафедрі студентського громадсько-політичного клубу «Іскра». В його роботі беруть активну участь всі комуністи кафедри. Цей клуб виховує молодь в дусі революційно-бойових традицій, радянського патріотизму й пролетарського інтернаціоналізму. Засідання клубу за служено користуються популярністю у студентства.

В обговоренні інформації взяли участь тт. Анишук, Скрипник, Афіногенов, Іванов, Якупов.

Партгрупоргом П. Столяром були підведені підсумки роботи в гуртожитках, висловлено ряд зауважень й пропозицій з приводу поліпшення політико-виховного процесу. Він звернув увагу комуністів кафедр на необхідність посилення пропаганди морально-етичних норм суспільства розвиненого соціалізму і підкреслив важливість морального виховання студентства.

На закінчення комуніст П. Столяр закликав партійну групу поліпшувати роботу в студентських гуртожитках, в повсякденній роботі враховувати пропозиції студентів.

В. ШАМКО, аспірант.

СТОП-КАДР „ЗНК“ на огляді-конкурсі

Виступають самодіяльні артисти РГФ та хімічного факультету.

Фото К. Рогожкіна та І. Клименко.

ЩЕКОДИН ДОКТОР НАУК

Нещодавно надійшло повідомлення: Валерія Андріївна Кухаренко, доцент кафедри англійської філології, декан факультету РГФ, успішно захистила докторську дисертацію.

Про свого колегу і декана сьогодні розповідають старші викладачі кафедри англійської філології Є. Григорук та Г. Лучініна.

Чимало викладачів нашого факультету пам'ятають Валерію Андріївну Кухаренко ще студенткою. Вона вчилася одночасно на двох факультетах — філологічному й РГФ. Здається, це було зовсім недавно. І ось вже вона захистила докторську дисертацію. Її талант науковця, працездатність, ерудиція, підвищене почуття відповідальності за доручену справу, принциповість комуніста

викликають захоплення. Приваблива, дотепна жінка, чудовий робітник і першокласний лектор, який поєднує глибокі знання з відмінною манерою викладання. Людина вимоглива до себе й до інших. От, мабуть, найголовніші риси, що характеризують її як людину і викладача. І ще — порядок у думках, у ділах.

За короткий час вона підготувала англійською мовою теоретичні курси лексикології, стилістики і спецкурси з англійської та американської літератури. На лекціях у Кухаренко завжди повна аудиторія. Студенти із зацікавленістю слухають її, одержуючи інформацію, яку, до речі, не завжди знай-

Студенти, викладачі та аспіранти знають її як суворого, вимогливого й терплячого керівника, яка не шкодує сил для підготовки спеціалістів. Під її керівництвом підготувала й захистила дисертацію Є. Мельниченко, здала до захисту К. Горшкова, пише роботу Є. Ємельянова. Велику увагу приділяє дипломантам.

Ретельно із почуттям відповідальності ставиться В. Кухаренко до своїх партійних й громадських доручень. Неодноразово її обирали членом партбюро факультету та парткому. Кожен її виступ, чи то на зборах, чи на вченій раді — принциповий, переконливий, спрямований на виховання молоді.

НАУК

Незважаючи на велику наукову роботу, активну громадську діяльність, вражає різноманітність інтересів Валерії Андріївни. Вона блискуче обізнана з новинками літератури — радянської та зарубіжної.

В. А. Кухаренко — скромна, сердечна в стосунках з людьми. Вона користується авторитетом в колективі. Такі люди, як вона, є зразком для інших. Колектив факультету РГФ щиро вітає Валерію Андріївну з великим успіхом — захистом докторської дисертації і бажає їй подальших творчих успіхів.

Л. ЛУЧІНІНА, Є. ГРИГОРУК, старші викладачі кафедри англійської філології.

ЗУСТРІЧ ВИПУСКНИКІВ

Зустрічі з випускниками стали традиційними на філологічному факультеті. Вони проводяться кожного року в період весняних канікул.

Ось і цього року на факультет завітали його вихованці, нині викладачі мови й літератури шкіл, технікумів, співробітники газет, видавництва.

Велика радість — зустріч з однокурсниками, викладачами факультету для тих, хто десять років тому — в 1963 р. одержав диплом філолога. Десять років — чималий строк, є вже досвід, є мож-

ливість оглянутися на пройденій шлях...

Цей вечір в залі філологічного факультету був переповнений спогадами про роки навчання, радістю студентського життя, роздумами про красоту педагогічної роботи й творчості.

Виступаючи викладачі П. Т. Маркушевський, А. О. Слюсар, випускники факультету Білик і Бондаренко схвильовано говорили про рідний факультет.

Наприкінці вечора дано концерт художньої самодіяльності силами студентів-філологів.

Т. КОЗИНА.

ЗАНЯТТЯ В ШКОЛІ ЖУРНАЛІСТІВ

Про основні принципи радянської преси, про журналістську діяльність вождя світового пролетаріату і засновника радянської преси — В. І. Леніна дізналися слухачі нещодавно створеної школи журналістів факультету громадських професій на занятті, що відбулося у минулу середу. Лекцію на цю тему прочитав майбутнім журналістам професор М. Ю. Раковський — сам колишній журналіст, редактор дивізійної газети часів Великої Вітчизняної війни.

Як робиться газета, як працює редакція, її структура, що таке газетна полоса — про це розповів член спілки журналістів СРСР, завідувач відділом пропаганди й агітації обласної газети «Знамя комунізму» Г. М. Лункін. Слухачі із задоволенням прослухали виступи досвідчених журналістів, вони багато цікавого дізналися на цьому занятті.

Чергове заняття школи молодого журналіста відбудеться в середу 10 квітня.

ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ?

ПУД СОЛІ З'ІСТИ

Назви старовинних мір ваги і довжини, грошових одиниць (золотник, пуд, фунт, аршин, п'ядь, алтин, гріш, півшага та ін.) продовжують і зараз вживатись у стійких фразеологічних виразах, в прислів'ях і приказках, в загадках. Зрозуміти суть того чи іншого виразу, історію його виникнення, розгадати загадку буває дуже важко тому, що ми не знаємо значення слова. Наприклад, такий вираз: «Я з ним пуд солі з'їв». Таке говорять про людину, яку добре знають, з якою довго жили і працювали. Але в чому ж тут справа?

Пуд — старовинна російська міра ваги. Якщо перекласти її на сучасну метричну систему, то це буде 16,4 кг. Скільки ж дійсно потрібно часу, щоб удвох з'їсти стільки солі? Відомо, що одній людині щорічно потрібно близько 5 кг солі. А щоб з'їсти удвох пуд

солі, потрібно близько двох років. За цей час дійсно можна взнати людину, з якою постійно ділитимеш хліб-сіль.

Але вираз з'їсти пуд солі виник давно, коли сіль коштувала дуже дорого. Істи в ті часи з сіллю вважалося ознакою заможності, достатку. Сіль намагались заощаджувати. Не всякому гостеві подавали їжу з сіллю. Небажаного гостя пригощали без солі. Від такої їжі гість задоволення не мав і залишав хазяїна, як кажуть росіяни, не солоно хлебавши. Пізніше за цим виразом закріпилося значення: «не справдити сподівань, нічого не домогтися».

В ті часи, щоб з'їсти з людиною пуд солі, вимагалось багато часу, а тому, як людина ділилася сіллю, і складалось про неї уявлення.

В. Н. СЕРГЕЄВ.

З журналу «Русская речь».

У ЛАВАХ ДТСААФ

ДТСААФ нашого університету нараховує понад 500 осіб — членів цього товариства. Великі і почесні завдання покликано вирішувати товариство ДТСААФ — готувати технічних спеціалістів для нашої славної армії та нашого народного господарства. Ці завдання можуть успішно вирішуватись при активній участі всіх його членів. За останні два роки краще стали працювати гуртки. В даний час працюють гурток аквалангістів на геолого-географічному факультеті, парашутний, курси по підготовці шоферів-любителів при військовій кафедрі, непогано працює стрільковий гурток. Однак, цього

ще далеко не досить. Гуртки ще малочисленні.

В кінці квітня — на початку травня товариство ДТСААФ разом з воєнною кафедрою будуть проводити традиційні змагання з військово-прикладних видів спорту, з врученням перехідного Кубка, затвердженого комітетом ДТСААФ і комітетом ЛКСМУ університету. Треба, щоб в підготовці та проведенні цих змагань саму активну участь взяла партійні, комсомольські та профспілкові організації всіх факультетів.

Серйозним недоліком в роботі організації ДТСААФ є нерегулярне сплачення членських внесків та погане розповсюдження лотереї

ДТСААФ. Із року в рік не виконують контрольні завдання сплачення членських внесків фізичний, механіко-математичний факультети, факультет РГФ. І в цьому році досі фізики, математики, філологи, історики, юристи, на факультеті РГФ не зібрали внесків, хоча брали зобов'язання ліквідувати заборгованість до 23 лютого.

В квітні в Одесі відбудеться Республіканська нарада ДТСААФ. Всім факультетам необхідно до цього часу активізувати свою роботу. В цій справі повинні надати велику допомогу партійні та комсомольські організації.

Г. ГУНЧЕНКО, голова комітету ДТСААФ.

ДЕНЬ НЕЗВЕРШЕНИХ СПОДІВАНЬ

Цього дня з нетерпінням чекали всі шанувальники художньої самодіяльності університету. Ще б пак. Адже ж 29 березня по графіку зі звітними концертами виступав переможець минулорічного конкурсу-огляду історичний та механіко-математичний факультети.

Я випадково підслухав уривок розмови між двома юнаками, що пройшли поруч:

— Ідеш сьогодні в ваз?

— Звичайно. Подивимось, що новенького приготували наші «гранди».

Але дивитись під час виступу механіко-математичного факультету, відверто кажучи, не було на що. Бліда і якась невиразна композиція всієї програми. Ще гіршими були індивідуальні номери.

Ось оголошено виступ танцювального ансамблю «Ритм». Танцюристи танцюють, хвилини спливають, а зал нудьгує. Якийсь хлопчина, що сидів поруч, кинув:

— А де ж ритм?

Але це було на початку концерту. Всі глядачі чекали, що от-от відбудеться якийсь спалах, перелом і вони побачать на сцені мехмат оригінальний, веселий, задирикуватий, симпатичний, який звикли бачити вже багато років.

Та проходив номер за номером, а настрої глядачів все погіршувались. Знаєте, якщо раніше звіт про концерт художньої самодіяльності механіко-математичного факультету під пером жодного кореспондента не міг вкластися у відведені редактором двісті рядків, то тепер все можна вмістити на значно меншій площі газетного аркушу. Жодного номера, який би був виконаний майстерно, чітко, який би привернув увагу. А після оперети в н-діях «Карданелла» взагалі склалося враження, що на факультеті немає жодної людини, яка вміє співати. Взагалі, декілька слів про цю, як було оголошено, оперету. Навряд чи була рація примітивний сюжетик розтягувати на цілих тридцять хвилин. І без того втомлені і розчаровані глядачі почали тепер просто вставати і виходити із залу. Сусід мій (видно, хлопець, не позбавлений почуття гумору) знову сказав:

— Дайте їм найвищий бал за цю оперету, тільки нехай швидше закінчують...

І коли було оголошено, що звітний концерт художньої самодіяльності механіко-математичного факультету закінчено, зал полегшено і водночас розчаровано зітхнув. Глядачі побачили в той день якусь бліду-бліду, ледь вловиму тінь від мехмату...

К. ВІКТОРОВ.

Огляд-конкурс культурно-масової роботи

ВИСТУПАЄ ФІЛФАК

Фоторепортаж кореспондента «ЗНҚ» О. Левіта.

СЬОГОДНІ—ДЕНЬ
ВИЗВОЛЕННЯ ОДЕСИ

ПРО ЩО
РОЗКАЖУТЬ
ДЕРЕВА

ПАМ'ЯТАЄМО,

Розповісти вам про те, як прокидається земля? Як світлішають магістралі Одеса—Березівка, Одеса—Балта, Одеса—Маяки?.. Мерехтять, ледь жевріючи зірки, прокидаються лимани — Хаджібейський, Аджалицький, Куяльницький. А села ще сплять. Бурлача Балка, Дальник, Красносілка, Августівка... Велухайтесь у ці назви. Немов тримаєш військову карту 1941 року. Це головний рубіж оборони Одеси, півкільце завдовжки 60 кілометрів. Тут героїчно билися чорноморці. Відступати нікуди: позад Одеса!

Прокидайся, молодий і шасливий! Доброго ранку, юні! Священна земля, полита кров'ю батьків, покликкала тебе. Ти прийшов сюди

з живим паростком і посадив його там, де й досі ятріють рани-окопи, де й досі знаходять іржаві гільзи.

Тут билися герої. І тут — від Дофінівки до Іллічівська — комсомольці й піонери Одещини заклали Зелений пояс Слави.

Вічним вартовим спокою загиблих стало на лінії оборони зелене військо — платани, тополі, сосни. Настане літо, завітне духмяна черемуха, засрібле лох.

Чуєте, шепоче листя...

...Дві стрілецькі дивізії — 25-а Чапаєвська і 92-а стримують натиск озвірілого ворога. Тут з своєю кулемета біла по фашистах легендарна Ніна Онілова. Це біля станції Дачна.

...Коло села Григорівка веде наступ десант 3-го полку морської піхоти. Розгромлено дві фашистські дивізії, захоплено далекобійну батарею, що обстрілювала Одеський порт.

10 квітня — в день визволення Одеси від фашистів ми знову й знов приходимо сюди, щоб вклонитися героям. Вони бачили те, чого не бачили ми: одного разу вони побачили смерть. Не питатимемо в них, яка вона — смерть. Спираємо про життя, розповімо про своє.

Спершу ми, а потім — прийдешні покоління.

К. ЧЕЧКІНА.
Фото В. ШИШИНА.
Ново-Дофінівка—Одеса—
Іллічівськ.

СЛАВИМО,

ПИШАЄМОСЬ

МУЖНІЙ ВЧИНОК

Спочатку, так би мовити, суха інформація: здоров'я Миколи Антоненка, студента I курсу механіко-математичного факультету, спортсмена-штангіста поза загрозою, незважаючи на те, що він одержав опік обличчя і рук.

А ось сама розповідь про те, що сталося. Після тренування в спортивному залі університету Микола збирався додому. В цей час в приміщенні в'юр Володимир Іваненко, студент юридичного факультету, баскетболіст, і сказав: «Горить квартира в дворі, дим валить із двох вікон». Цієї інформації було досить. Микола і Володимир кинулись в палаючу квартиру. Ім вдалось знайти перевернутий примус, що горів. Микола накрив його відром, і вони з Володимиром почали тушити пожежу. Та в цей час вибухнув примус, Микола отримав опік, але продовжував боротися з вогнем. Знявши із себе плащ (під руками нічого іншого не виявилось), він накрив вогонь при вході у квартиру. Потім почали виносити речі.

По виклику приїхала пожежна команда, яка прийняла естафету від наших студентів-спортсменів.
А. ЛУПОЛОВЕР.

КОМЕНТАР РЕДАКЦІЇ

Отже, здоров'я Миколи поза загрозою. Він і Володимир проявили мужність, кмітливість, уміння не розгублюватися у складних обставинах. Це дуже добре, і колектив пишається вчинком спортсменів.

Але сьогодні, з нагоди того, про що розповів викладач фізичного виховання А. Луполовер, хочеться звернути увагу всіх на необхідність суворо дотримуватися правил пожежної безпеки. Інколи ми забуваємо, що небережно кинутий сірник, цигарка можуть стати причиною пожежі.

Про необхідність виконувати правила пожежної безпеки йшла нещодавно мова на засіданні ректорату. Наказом ректора суворо заборонено палити в учбових корпусах. А буває, студенти і навіть викладачі нехтують цим наказом, розгублюють із цигарками по корпусах, забуваючи стару істину: пожежу легше попередити, ніж потушити.

СЛУЖБА ЗДОРОВ'Я
ЦЕ ПОТРІБНО ЗНАТИ

Серед заразних захворювань, небезпечних для людини, є такі, про які повинні знати всі. Це венеричні хвороби — сифіліс і гонорея. В нашій країні повністю ліквідовані соціальні умови для їх розповсюдження. Але, незважаючи на це, ще трапляються випадки захворювання венеричними хворобами. Джерелом розповсюдження сифілісу і гонореї є хворі.

Основними причинами захворювання є безладні статеві зв'язки. Зараження сифілісом проходить в основному статевим шляхом. Перші ознаки хвороби з'являються через 3—4 тижні після зараження. На місці вкорінення збудника сифілісу — блідної спірохети, розвивається грізний симптом — маленька безбольова виразка, а через декілька днів збільшуються лімфатичні залози, що розміщуються поблизу.

Якщо хворий не лікувався, то через 6—8 тижнів після заражен-

ня настає 2-й період сифілісу. Він характеризується появою висипу у вигляді рожево-червоних плям, вузликів на шкірі й слизових оболонках. Ці висипи на протязі декількох років то зникають, то з'являються знову і часто майже не турбують хворих.

Хворий сифілісом в другому періоді особливо заразний. Якщо він погано лікувався або не лікувався, то через 3—10 років від початку захворювання настає третій період. В цьому періоді у внутрішніх органах, кістках, спинному мозку розвиваються вузли (гулеї), які здатні до розпаду, а це призводить до тяжкого ураження нервової системи, внутрішніх органів. Сифіліс може передаватися й нащадкам. У вагітних жінок на 4—5 місяці буває переривання вагітності або передчасні пологи на 7—8 місяці.

Гонореєю заражаються статевим шляхом. Збудник хвороби —

гонококи. Попаривши на слизову оболонку статевих органів, вони викликають запалення мочеполової системи. Перші ознаки захворювання у чоловіків — різі й гнійні виділення із мочевивідного каналу; у жінок — білі, різі при частоту мочевиводу. Хронічна гонорея може привести до бездіяльності, уражати суглоби, серце.

Венеричні хвороби виліковуються. Чим раніше розпочате лікування, тим скоріше можна вилікуватися. Однак легше попередити хворобу, ніж лікувати її. Треба уникати випадкових статевих зв'язків. Встановлено, що абсолютна більшість хворих венеричними хворобами заражаються в стані алкогольного оп'яніння. Щоб домогтися ліквідації венеричних хвороб, потрібно вести ретельну боротьбу з алкоголізмом, з легкомудністю в питаннях статевого життя.

І. ГЛУЩЕНКО, лікар.